EUROOPA KOHTU OTSUS (teine koda)

8. mai 2008*

Liidetud kohtuasjades C-5/06 ja C-23/06–C-36/06,

mille ese on EÜ artikli 234 alusel Finanzgericht Düsseldorf'i (Saksamaa) 2. jaanuari 2006. aasta otsusega esitatud eelotsusetaotlus (C-5/06), mis saabus Euroopa Kohtusse 9. jaanuaril 2006, ja Tribunal de grande instance de Nanterre'i (Prantsusmaa) 5. jaanuari 2006.. aasta otsustega esitatud eelotsusetaotlused (C-23/06-C-36/06), mis saabusid Euroopa Kohtusse 20. jaanuaril 2006, menetlustes

Zuckerfabrik Jülich AG, endine Jülich AG (C-5/06)

versus

Hauptzollamt Aachen

ja

Saint Louis Sucre SNC (C-23/06),

Sucreries du Marquenterre SA (C-24/06),

SA des Sucreries de Fontaine Le Dun, Bolbec, Auffray (SAFBA) (C-25/06),

* Kohtumenetluse keeled: saksa ja prantsuse.

SA Lesaffre Frères (C-26/06),

Tereos, kes on Sucreries, Distilleries des Hauts de France'i õigusjärglane, (C-27/06),

SA Sucreries & Distilleries de Souppes — Ouvré fils (C-28/06),

SA Sucreries de Toury et Usines Annexes (C-29/06),

Tereos (C-30/06),

Tereos, kes on SAS Sucrerie du Littoral Groupe SDHF õigusjärglane, (C-31/06),

Cristal Union (C-32/06),

Sucrerie Bourdon (C-33/06),

SA Sucrerie de Bourgogne (C-34/06),

SAS Vermendoise Industries (C-35/06),

SA Sucreries et Raffineries d'Erstein (C-36/06)

versus

Directeur général des douanes et droits indirects,

Receveur principal des douanes et droits indirects de Gennevilliers,

EUROOPA KOHUS (teine koda),

koosseisus: koja esimees C. W. A. Timmermans, kohtunikud L. Bay Larsen (ettekandja), K. Schiemann, J. Makarczyk ja C. Toader,

kohtujurist: E. Sharpston,
kohtusekretär: ametnik B. Fülöp,

arvestades kirjalikus menetluses ja 15. märtsi 2007. aasta kohtuistungil esitatut,

rvestades kirjalikke märkusi, mille esitasid:

— Zuckerfabrik Jülich AG (endine Jülich AG), esindaja: *Rechtsanwalt* H.-J. Prieß,

— Saint Louis Sucre SNC, esindaja: advokaat S. Le Roy,

— äriühing Sucreries du Marquenterre SA ning äriühingud SA des Sucreries de Fontaine Le Dun, Bolbec, Auffray (SAFBA), SA Lesaffre Frères, Tereos, kes on Sucreries, Distilleries des Hauts de France'i õigusjärglane, SA Sucreries & Distilleries de Souppes — Ouvré fils, SA Sucreries de Toury et Usines Annexes, Tereos, Tereos, kes on SAS Sucrerie du Littoral Groupe SDHF-i õigusjärglane, Cristal Union, Sucrerie Bourdon, SA Sucrerie de Bourgogne, SAS Vermendoise Industries ja SA Sucreries ja Raffineries d'Erstein, esindaja: advokaat N. Coutrelis,

— Saksamaa valitsus, esindajad: M. Lumma ja U. Forsthoff, keda abistas *Rechtsanwalt* L. Harings,

— Prantsusmaa valitsus, esindajad: G. de Bergues ning A. Colomb ja A.-L. During,

— Kreeka valitsus, esindajad: V. Kontolaimos ning E. Svolopoulou ja S. Charitaki,

— Itaalia valitsus, esindaja: I. M. Braguglia, keda abistas *avvocato dello Stato* G. Aiello,

— Euroopa Ühenduste Komisjon, esindajad: M. Nolin ja F. Erlbacher ning C. Cattabriga,

olles 14. juuni 2007. aasta kohtuistungil ära kuulanud kohtujuristi ettepaneku,

on teinud järgmise

otsuse

1 Eelotsusetaotlused käsitlevad nõukogu 19. juuni 2001. aasta määruse (EÜ) nr 1260/2001 suhkrusektori turgude ühise korralduse kohta (EÜT L 178, lk 1; ELT eriväljaanne 3/33, lk 17) artikli 15 tõlgendamist, komisjoni 20. veebruari 2002. aasta määruse (EÜ) nr 314/2002, milles sätestatakse suhkrusektori kvoodisüsteemi kohaldamise üksikasjalikud eeskirjad (EÜT L 50, lk 40; ELT eriväljaanne 3/35, lk 190), muudetud komisjoni 27. juuni 2003. aasta määrusega (EÜ) nr 1140/2003 (ELT L 160, lk 33; ELT eriväljaanne 3/39, lk 172), artikli 6 lõike 4 kehtivust, ning komisjoni 15. oktoobri 2002. aasta määruse (EÜ) nr 1837/2002, millega määratakse kindlaks turustusaastal 2001/2002 kehtivad toodangumaksud ja lisamaksukoefitsient suhkrusektoris (EÜT L 278, lk 13), komisjoni 7. oktoobri 2003. aasta määruse (EÜ) nr 1762/2003, millega määratakse kindlaks turustusaastal 2002/2003 kehtivad toodangumaksud suhkrusektoris (ELT L 254, lk 4), ja komisjoni 14. oktoobri 2004. aasta määruse (EÜ) nr 1775/2004, millega määratakse kindlaks turustusaastal 2003/2004 kehtivad põhitoodangumaksud suhkrusektoris (ELT L 316, lk 64), kehtivust.

2 Need taotlused esitati vastavalt suhkrutootjast ettevõtja Zuckerfabrik Jülich AG (edaspidi „Jülich") ja Hauptzollamt Aachen'i (Saksamaa) vahelise kohtuvaidluse raames, mis käsitles turustusaastal 2003/2004 suhkrusektori turgude ühise korralduse rahastamise raames nõutava toodangumaksu summat, ja Saint Louis Sucre SNC (edaspidi „Saint Louis Sucre") ja teiste suhkrutootjate — äriühing Sucreries du Marquenterre SA ning äriühingud SA des Sucreries de Fontaine Le Dun, Bolbec, Auffray (SAFBA), SA Lesaffre Frères, Tereos, kes on Sucreries, Distilleries des Hauts de France'i õigusjärglane, SA Sucreries & Distilleries de Souppes — Ouvré fils, SA Sucreries de Toury et Usines Annexes, Tereos, Tereos, kes on SAS Sucrerie du

Littoral Groupe SDHF-i õigusjärglane, Cristal Union, Sucrerie Bourdon, SA Sucrerie de Bourgogne, SAS Vermendoise Industries ja SA Sucreries et Raffineries d'Erstein (edaspidi koos „Sucreries du Marquenterre jt") — ning directeur général des douanes et droits indirects ja receveur principal des douanes et droits indirects de Gennevilliers (Prantsusmaa) vahelise kohtuvaidluse raames, mis käsitles turustusaastatel 2001/2002, 2002/2003 ja 2003/2004 suhkrusektori turgude ühise korralduse rahastamise raames makstud toodangumaksude summat.

Õiguslik raamistik

3 Määruse nr 1260/2001 põhjendus 9 sedastab järgmist:

„Põhjused, mille tõttu ühendus on võtnud vastu suhkru, isoglükoosi ja inuliinisiirupite tootmiskvoodisüsteemi, püsivad edasi. Kõnealust süsteemi on kohandatud, et võtta arvesse tootmise hiljutist arengut ning anda ühendusele vahendid, mis on vajalikud, et tagada õiglasel ja tõhusal viisil, et tootjad kannavad ise tervikuna tarbimist ületava ühenduse toodangu müügikulud, ja et ühendus saaks täita mitmepoolsete kaubandusläbirääkimiste Uruguay voorus sõlmitud lepingutest (edaspidi „GATT-i lepingud") tulenevaid kohustusi […]"

4 Määruse nr 1260/2001 põhjendused 11-15 on sõnastatud järgmiselt:

„(11) Suhkrusektori turgude ühine korraldus tugineb esiteks põhimõttele, et tootjad peaksid kandma täielikku finantsvastutust kahjude eest, mis igal turus-

tusaastal on tekkinud ühenduse kvoodi alusel toodetud ja ühendusesisest tarbimist ületava toodanguosa müügist, ning teiseks [hinna- ja müügitagatiste korrale, mis on erinevad vastavalt igale ettevõtjale eraldatud tootmiskvootidele]. Ettevõtjatele eraldatakse suhkrutootmiskvoot konkreetsel võrdlusperioodil tegelikult toodetud toodangu alusel.

(12) Kuna eksporditoetust tuleb vähendada üleminekuperioodi jooksul, tuleks suhkru ja isoglükoosi põhikoguseid ning inuliinisiirupi kvoote hoida praegusel tasemel, kuid asjaomaseid tagatisi peab olema võimalik kohandada nii, et ühendusel oleks võimalik täita oma lepingust [GATT-i lepingute raames sõlmitud põllumajandusleping, edaspidi „leping”] tulenevaid kohustusi, võttes samal ajal arvesse ühenduse suhkrusektori olukorda mõjutavaid põhitegureid. Tuleks säilitada sektori isefinantseerimise süsteem toodangumaksude [abil ja tootmiskvootide süsteem].

(13) Finantsvastutus peab olema tagatud tootjate kogu A- ja B-suhkru toodangult makstava põhitoodangumaksuga, mis ei tohi ületada 2% valge suhkru sekkumishinnast, ning B-suhkru toodangult makstava B-maksuga, mis ei tohi ületada 37,5% kõnealusest hinnast. Teatavatel tingimustel tasuvad isoglükoosi ja inuliinisiirupi tootjad osa kõnealustest maksudest. Maksude piiramine eespool kirjeldatud viisil tähendab, et mõnel turustusaastal ei ole suhkrutootmine täielikult isefinantseeritav. Nendel juhtudel tuleks kehtestada lisamaks.

(14) Võrdse kohtlemise tagamiseks tuleks iga ettevõtja puhul arvutada lisamaks selle põhjal, kui suur on tema osa kõnealuse turustusaasta kohta tasutud

tootmismaksudest laekuvates tuludes. Seepärast tuleks kogu ühenduses kehtestada koefitsient, mis väljendab sellel turustusaastal registreeritud kogukahjumi ning kõnealustest tootmismaksudest laekunud kogutulu vahelist suhet. On vaja määratleda tingimused, mille alusel peavad suhkrupeedija suhkruroomüüjad aitama kaasa asjaomase turustusaasta kahjumi katmata osa likvideerimisele.

(15) Turustusaastal võivad kõikidele suhkrusektori ettevõtjatele eraldatud tootmiskvoodid põhjustada lepinguga ettenähtust suurema ekspordimahu, mis tuleneb vastavast tarbimisest, tootmisest, importimisest, ladustamis- ja ülekandmistasemest ning isefinantseerimisega tõenäoliselt kaasnevast keskmisest kahjumist. Seetõttu tuleks kvootidega seotud tagatisi kohandada igal turustusaastal nii, et ühendus saaks täita oma kohustusi."

[täpsustatud tõlge]

5 Määruse nr 1260/2001 artikli 11 lõige 1 näeb ette, et liikmesriigid määravad A- ja B-kvoodi kõikidele oma territooriumil asuvatele suhkrut, isoglükoosi ning inuliinisiirupit tootvatele ettevõtjatele, kellele on 2000/2001. turustusaastaks antud A- ja B-kvoot.

6 Selle määruse artikli 11 lõike 2 kohaselt võetakse A- ja B-kvoodi määramisel arvesse iga tootmispiirkonna osas kinnitatud A- ja B-põhikogused.

7 Eelkõige nimetatud määruse artikli 7 lõikest 1, artikli 10 lõigetest 3-5, artikli 13 lõikest 1 ja artikli 27 lõikest 1 tuleneb, et suhkru A- ja B-kvoodid kujutavad endast tagatud koguseid, mida on võimalik kas ühenduse turul müüa, mille puhul on võimalik sekkumine või mida on võimalik eksporditoetusi saades eksportida.

8 Määruse nr 1260/2001 artikli 15 lõigetest 3 ja 4 koostoimes selle määruse põhjendustega 11 ja 13 tuleneb, et kvoodi alusel toodetud ja ühendusesisest tarbimist ületava toodanguosa müügist tulenev kahjum tingib toodangumaksu sissenõudmise eelkõige suhkrutootjatelt.

9 Selle maksu arvutamise osas näeb viidatud artikkel 15 ette järgmist:

„1. Enne iga turustusaasta lõppu registreeritakse:

a) kõnealusel turustusaastal toodetava A- ja B-suhkru, A- ja B-isoglükoosi ning A- ja B-inuliinisiirupi tõenäoline kogus;

b) kõnealusel turustusaastal ühendusesiseseks tarbimiseks müüdavad tõenäolised suhkru-, isoglükoosi- ja inuliinisiirupikogused;

c) punktis a nimetatud kogusest punktis b nimetatud koguse lahutamisel saadud eksporditav ülejääk;

d) tõenäoline keskmine kahjum või tulu suhkrutonni kohta kõnealusel turustusaastal täidetavate ekspordikohustuste puhul.

Selline keskmine kahjum või tulu võrdub toetuste kogusumma ja [maksude] kogusumma vahega kõnealuste ekspordikohustuste kogutonnimääralt;

e) tõenäoline kogukahjum või -tulu, mis saadakse, korrutades punktis c nimetatud ülejäägi punktis d nimetatud keskmise kahjumi või tuluga.

2. Ilma et see piiraks artikli 10 lõigete 3, 4, 5 ja 6 kohaldamist, registreeritakse enne 2005/2006. turustusaasta lõppu kumulatiivselt turustusaastate 2001/2002–2005/2006 kohta:

a) eksporditav ülejääk, mis on kehtestatud A- ja B-suhkru, A- ja B-isoglükoosi ning A- ja B-inuliinisiirupi lõpliku toodangu ning ühendusesiseseks tarbimiseks müüdud lõplike suhkru-, isoglükoosi- ja inuliinisiirupikoguste põhjal;

b) keskmine kahjum või keskmine tulu suhkrutonni kohta, mis tuleneb lõike 1 punkti d teises lõigus kirjeldatud meetodi kohaselt arvutatud kõnealuste ekspordikohustuste kogusummast;

c) kogukahjum või -tulu, mis on saadud, korrutades punktis a nimetatud ülejäägi punktis b nimetatud keskmise kahjumiga või tuluga;

d) tasutud põhitoodangumaksude ja B-maksude kogusumma.

Lõike 1 punktis e osutatud tõenäolist kogukahjumit või tõenäolist kogutulu kohandatakse punktides c ja d osutatud summade vahe põhjal.

3. Kui lõikes 1 nimetatud ja lõike 2 kohaselt kohandatud registreeritud summad viivad, ilma et see piiraks artikli 18 lõike 1 kohaldamist, tõenäolise kogukahjumini, jagatakse kõnealune kahjum jooksval turustusaastal toodetava A- ja B-suhkru, A- ja B-isoglükoosi ning A- ja B-inuliinisiirupi tõenäolise kogusega. Tulemuseks saadava summa tasuvad tootjad põhitoodangumaksuna nende A- ja B-suhkru, A- ja B-isoglükoosi ning A- ja B-inuliinisiirupi toodangult.

[…]

4. Kui põhitoodangumaksu lubatud ülemmäär ei kata täielikult lõike 3 esimeses lõigus nimetatud kogukahjumit, jagatakse katmata jääk kõnealusel turustusaastal toodetava B-suhkru, B-isoglükoosi ja B-inuliinisiirupi tõenäolise kogusega. Tulemuseks saadava summa tasuvad töötlejad B-maksuna nende B-suhkru, B-isoglükoosi ja B-inuliinisiirupi toodangult.

[…]

6. Lõike 1 punktis e osutatud kogukahjumi arvutamisel võetakse arvesse kõiki kahjusid, mis tulenevad artikli 7 lõike 3 alusel tootmistoetuste saamisest.

7. Käesolevas artiklis nimetatud [maksud koguvad liikmesriigid].

8. Käesoleva artikli üksikasjalikud rakenduseeskirjad võetakse vastu artikli 42 lõikes 2 osutatud korras ja need hõlmavad eelkõige:

— kogutavaid maksusummasid,

[…]”

[täpsustatud tõlge]

10 Määruse nr 1260/2001 artikkel 16 näeb ette:

„1. Kui pärast artikli 15 lõigete 3, 4 ja 5 kohaldamist ei kata ühe konkreetse turustusaasta toodangumaksudest laekuv tulu täielikult kõnealuse turustusaasta kohta artikli 15 lõigete 1 ja 2 kohaselt registreeritud kogukahjumit, tasuvad tootjad lisamaksu, katmaks täielikult tuludega katmata kahjumi osa, ilma et see piiraks artikli 4 kohaldamist.

2. Kõikidele suhkru-, isoglükoosi- ja inuliinisiirupitootmisettevõtjatele kehtestatakse lisamaks nii, et neilt kõnealuse turustusaasta toodangumaksudena sissenõutava kogusumma suhtes kohaldatakse kindlaksmääratavat koefitsienti. Koefitsient on kõnealusel turustusaastal artikli 15 lõigete 1 ja 2 kohaselt registreeritud kogukahjumi ning suhkru-, isoglükoosi- ja inuliinisiirupitootjate poolt samal turustusaastal tasumisele kuuluvatelt põhitoodangumaksudest ning B-maksudest laekuva tulu vaheline suhe ühenduses, mida vähendatakse arvu 1 võrra.

[…]

5. Käesoleva artikli, eriti lõikes 2 osutatud koefitsiendi kohaldamise üksikasjalikud eeskirjad võetakse vastu artikli 42 lõikes 2 osutatud korras.”

11 Euroopa Ühenduste Komisjon võttis eelkõige selle määruse artikli 15 lõike 8 ja artikli 16 lõike 5 alusel vastu määruse nr 314/2002.

12 Määruse nr 314/2002 artikli 6 lõige 4 nägi selle esialgses redaktsioonis ette järgmist:

„Määruse […] nr 1260/2001 artikli 15 lõike 1 punkti b alusel kindlaksmääratav kogus kehtestatakse järgmiste koguste summa põhjal:

a) ühenduses otsetarbimiseks või töötlemise järel tarbimiseks müüdava suhkru, isoglükoosi ja inuliinisiirupi kogused;

b) denatureeritud suhkru kogused;

c) kolmandatest riikidest töödeldud toodetena imporditud suhkru, isoglükoosi ja inuliinisiirupi kogused.

Esimeses lõigus osutatud summast lahutatakse kolmandatesse riikidesse töödeldud toodetena eksporditud suhkru, isoglükoosi ja inuliinisiirupi koguste summa ning valge suhkruna väljendatud põhitoodete kogused, mille puhul on välja antud määruse […] nr 1260/2001 artikli 7 lõikes 3 osutatud tootmistoetuse sertifikaadid."

13 Seda sätet muudeti määrusega nr 1140/2003 järgmiselt:

„Ühenduses tarbimiseks müüdud kogused, mis tuleb registreerida vastavalt määruse […] nr 1260/2001 artikli 15 lõike 1 punktile b ja lõike 2 punktile a, tuleb teha kindlaks, liites valge suhkruna väljendatud artikli 1 lõike 1 punktides a, b, c, ja d osutatud suhkrud ja siirupid ning isoglükoosi ja inuliinisiirupi, mis:

a) on laos turustusaasta algul;

b) toodeti A- ja B-kvoodi alusel;

c) imporditi töötlemata kujul;

d) sisalduvad imporditud töödeldud toodetes;

lahutades sellest suhkru, isoglükoosi ja inuliinisiirupi esimeses lõigus nimetatud, valge suhkruna väljendatud kogused, mis:

a) eksporditi töötlemata kujul;

b) sisalduvad eksporditud töödeldud toodetes;

c) on laos turustusaasta lõpus;

d) on saanud määruse […] nr 1260/2001 artikli 7 lõike 3 kohaselt väljaantud tootmistoetuse sertifikaadid.

[…]”

14 Määruse nr 314/2002 artikli 6 lõige 5 sätestab:

„Määruse […] nr 1260/2001 artikli 15 lõike 1 punktis d määratletud tähenduses käsitatakse jooksval turustusaastal täidetavate ekspordikohustustena:

a) kõiki töötlemata kujul eksporditavaid suhkrukoguseid, mille eksporditoetused ja -maksud määratakse kindlaks kõnealuseks turustusaastaks väljakuulutatud pakkumismenetluste teel;

b) kõiki töötlemata kujul eksporditavaid suhkru, isoglükoosi ja inuliinisiirupi koguseid, mille eksporditoetused ja -maksud määratakse korrapäraselt kindlaks kõnealusel turustusaastal väljaantud ekspordilitsentside põhjal;

c) kõiki prognoositavaid suhkru, isoglükoosi ja inuliinisiirupi ekspordikoguseid töödeldud toodete kujul, mille eksporditoetused või -maksud määratakse kindlaks kõnealusel turustusaastal nii, et kõnealused kogused jaotuksid turustusaasta jooksul ühtlaselt.

Määruse […] nr 1260/2001 artikli 15 lõike 1 punktis d osutatud prognoositava keskmise kahjumi arvutamisel võetakse arvesse ka nende valge suhkruna väljendatud põhitoodete koguste tootmistoetusi, mille puhul on kõnealuse turustusaasta jooksul välja antud kõnealuse määruse artikli 7 lõikes 3 osutatud tootmistoetuste sertifikaadid.”

15 Toodangumaksude määrad kehtestati turustusaastate 2001/2002, 2002/2003 ja 2003/2004 osas vastavalt määrustega nr 1837/2002, nr 1762/2003 ja nr 1775/2004 vastavalt määrustele nr 1260/2001 ja nr 314/2002; neist viimane asjassepuutuvas osas määrusega nr 1140/2003 muudetud redaktsioonis.

Põhikohtuasjad ja eelotsuse küsimused

Kohtuasi C-5/06

16 22. oktoobri 2004. aasta otsusega määras Hauptzollamt Aachen kindlaks Jülich'i toodangumaksu, kohaldades A- ja B-suhkru põhitoodangumaksu puudutavas osas määruse nr 1775/2004 artikli 1 punktis a ette nähtud määra tonni kohta ning B-suhkru B-maksu puudutavas osas sama määruse artikli 1 punktis b ette nähtud määra tonni kohta.

17 Kui Jülich'i poolt selle otsuse peale esitatud vaie jäeti rahuldamata, esitas ta Finanzgericht Düsseldorf'ile kaebuse, väites, et määrus nr 1775/2004 on kehtetu, kuna komisjon oli toodangumaksude arvutamisel teinud vigu. Ühelt poolt arvas komisjon kaebuse esitaja väitel eksporditava ülejäägi hulka ekslikult ühendusest töödeldud kaupade kujul eksporditud suhkru 504 205 tonni ulatuses, millega seoses ei makstud eksporditoetust, sest sellest tulenevalt ei tekkinud lisaks ühenduse eelarvele kahjumit. Teiselt poolt ei võtnud komisjon kaebuse esitaja väitel keskmise kahjumi arvutamisel seda sama kogust arvesse. Ei ole objektiivset põhjendust, mis õigustaks eksporditava ülejäägi ja suhkrutonni kohta tekkinud keskmise kahjumi kindlaksmääramisel kahe erineva koguse arvesse võtmist.

18 Eelotsusetaotluse esitanud kohus leiab, et kui eesmärk, mida toodangumaksude kogumisega soovitakse saavutada, piirdub sellega, et tootjad peavad osalema tarbimist ületava ühenduse toodangu müügikulude finantseerimises, siis läheb maksumäärade kehtestamine, ilma seejuures arvesse võtmata asjaolu, et üksnes seoses osaga eksporditud suhkrust maksti eksporditoetusi, kaugemale sellest, mis on vajalik nimetatud eesmärgi saavutamiseks. Finanzgericht Düsseldorf otsustas seega menetluse peatada ja esitada Euroopa Kohtule järgmised eelotsuse küsimused:

„1) Kas […] määruse [nr 1260/2001] artiklit 15 tuleb tõlgendada nii, et eksporditava ülejäägi kindlaksmääramisel tuleb arvestada ainult selliste suhkru, isoglükoosi ja inuliinisiirupi ekspordikogustega, millega seoses on tegelikult eksporditoetusi makstud?

2) Juhul kui vastus esimesele küsimusele on jaatav, siis kas […] määruse [nr 314/2002], muudetud […] määrusega [nr 1140/2003], artikli 6 lõige 4 on kehtetu?

3) Juhul kui vastus esimesele küsimusele on eitav, siis kas […] määruse [nr 1260/2001] artiklit 15 tuleb tõlgendada nii, et nii eksporditava ülejäägi kui ka keskmise kahjumi kindlaksmääramisel suhkrutonni kohta tuleb arvesse võtta kogu eksporti isegi juhul, kui vastaval turustusaastal ei ole seoses selle ekspordikoguse teatava osaga eksporditoetusi makstud?

4) Juhul kui vastus esimesele, teisele või kolmandale küsimusele on jaatav, siis kas […] määrus [nr 1775/2004] on kehtetu?”

Kohtuasjad C-23/06-C-36/06

19 Saint Louis Sucre ning Sucreries du Marquenterre jt peavad suhkrut tootvate äriühingutena maksma suhkru toodangumakse.

20 Leides, et maksud, mida nad turustusaastatel 2001/2002, 2002/2003 ja 2003/2004 maksid, olid liiga suured, taotlesid nad nimetatud maksude sissenõudmise ülesandega receveur principal des douanes et des droits indirects de Gennevilliers'ilt nende maksude osalist tagastamist.

21 23. veebruari 2005. aasta otsustega jättis nimetatud receveur principal maksude tagastamise eesmärgil esitatud vaided rahuldamata põhjendusel, et vaidlustatud maksumäärad tulenesid ühenduse õigusnormide kohaldamisest.

22 Neil asjaoludel esitasid Saint Louis Sucre ja Sucreries du Marquenterre jt Tribunal de grande instance de Nanterre'ile kaebused, milles taotlesid nimetatud otsuste tühistamist ning vaidlustatud maksude osalise tagastamise ja viivise maksmise kohustuse sedastamist.

23 Kaebuse esitajad põhikohtuasjades väitsid, et asjaomased ühenduse õigusnormid nägid ette töödeldud toodete kujul eksporditud suhkru, millega seoses ei ole eksporditoetusi makstud, erineva arvesse võtmise, arvates selle ühelt poolt finantseeritava eksporditava ülejäägi hulka ja arvates teiselt poolt selle välja nn „ekspordikohustuste" hulgast, mille alusel arvutatakse „keskmine kahjum", et finantseerida tõhusalt selle ülejäägi müüki. Komisjon ülehindas kaebuse esitajate arvates seeläbi turustusaastate 2001/2002, 2002/2003 ja 2003/2004 maksumäära ja eiras Euroopa Liidu Nõukogu püstitatud isefinantseerimise eesmärki.

24 Kaebuse esitajad põhikohtuasjades vaidlustasid seetõttu määruse nr 314/2002 artikli 6 lõike 4 kehtivuse, mis nende arvates määratleb määrusest nr 1140/2003 tulenevas sõnastuses liiga laialt eksporditava ülejäägi, minnes seeläbi vastuollu proportsionaalsuse, normihierarhia ja komisjoni rakendusvolituste piiratuse põhimõtetega. Kaebuse esitajad vaidlustasid lisaks samadel alustel nende määruste kehtivuse, millega kehtestatakse määrust nr 314/2002 kohaldades toodangumaksud põhikohtuasjades vaidluse all olevatel turustusaastatel.

25 Teise võimalusena ja juhuks, kui eksporditava ülejäägi lai määratlus saab kinnitust, väitsid Saint Louis Sucre ning Sucreries du Marquenterre jt, et määruses nr 1260/2001 sätestatud range isefinantseerimise eesmärki ei oleks ikkagi järgitud, sest komisjon, kes võttis 2002. aastal oma keskmise kahjumi iga-aastase arvutamise raames arvesse eksporditud tooteid, millega seoses ei olnud eksporditoetusi makstud, eirab nüüd oma arvutustes nõuet, mille kohaselt „eksporditava ülejäägi" ja „keskmise kahjumi" arvutamise põhielemendid peavad olema samad.

26 Neil asjaoludel otsustas Tribunal de grande instance de Nanterre menetlused peatada ja esitada Euroopa Kohtule järgmised eelotsuse küsimused:

„1) Kas […] määruse nr 314/2002 […] artikli 6 lõige 4 ja/või selle rakendamiseks võetud määrused nr 1837/2002, nr 1762/2003 ja nr 1775/2004 on […] määruse nr 1260/2001 […] artiklist 15 ja proportsionaalsuse põhimõttest lähtuvalt kehtetud, kuna need ei võimalda toodangumaksu arvutamisel arvestada „eksporditavast ülejäägist" maha suhkrukoguseid, mis on töödeldud kujul eksporditud ilma eksporditoetuseta?

Juhul kui vastus sellele küsimusele on eitav:

2) Kas määrused nr 1837/2002, nr 1762/2003 ja nr 1775/2004 on […] määrusest nr 314/2002, määruse nr 1260/2001 artiklist 15 ning võrdsuse ja proportsionaalsuse põhimõtetest lähtuvalt kehtetud, kuna need sätestavad eksporditud suhkrutonni „keskmiselt kahjumilt" arvutatava toodangumaksu, mis ei võta arvesse ilma toetuseta eksporditud suhkrukoguseid, olgugi et finantseeritava kogukahjumi hindamisel võetakse neid koguseid arvesse?"

Kohtuasjade C-5/06 ja C-23/06-C-36/06 liitmine

27 Arvestades kohtuasjade C-5/06 ja C-23/06-C-36/06 seotust, tuleb need vastavalt kodukorra artiklile 43 koostoimes kodukorra artikliga 103 kohtuotsuse tegemiseks liita.

Eelotsuse küsimused

28 Kuna kahe eelotsusetaotluse esitanud kohtu eelotsuse küsimused on sisuliselt samad, siis on sobiv neid käsitleda koos, lähtudes kohtuasjas C-5/06 esitatud sõnastusest.

Küsimus sellest, kas määruse nr 1260/2001 artikli 15 alusel tuleb kõik selle sätte kohaldamisalasse kuuluvate eksporditud toodete kogused eksporditava ülejäägi arvutamisel ühendusesisesest tarbimisest maha arvata

29 On vajalik meelde tuletada, et nõukogu 30. juuni 1981. aasta määruse (EMÜ) nr 1758/81 suhkrusektori turgude ühise korralduse kohta (EÜT L 177, lk 4) põhjenduses 11 nähti ette, nii nagu seda näeb ette ka määruse nr 1260/2001 põhjendus 9, et tootmiskvootide süsteemi tuleb kohandada, eelkõige selleks, et „anda ühendusele vahendid, mis on vajalikud, et tagada õiglasel ja tõhusal viisil, et tootjad kannavad ise tervikuna tarbimist ületava ühenduse toodangu müügikulud […]".

30 Määruse nr 1785/81 artikkel 28, milles kehtestati A- ja B-suhkru ning A- ja B-isoglükoosi toodangule kohaldatavate toodangumaksude kindlaksmääramiseks kasutatavad kriteeriumid, sedastas lõikes 1 järgmist:

„Enne 1981/1982-1985/1986. turustusaasta lõppu registreeritakse:

a) kõnealusel turustusaastal toodetava A- ja B-suhkru ja A- ja B-isoglükoosi tõenäoline kogus;

b) kõnealusel turustusaastal ühendusesiseseks tarbimiseks müüdavad tõenäolised suhkru- ja isoglükoosikogused;

c) punktis a nimetatud kogusest punktis b nimetatud koguse lahutamisel saadud eksporditav ülejääk;

d) tõenäoline keskmine kahjum või tulu suhkrutonni kohta kõnealusel turustusaastal täidetavate ekspordikohustuste puhul.

Selline keskmine kahjum või tulu võrdub toetuste kogusumma ja maksude kogusumma vahega kõnealuste ekspordikohustuste kogutonnimääralt;

e) tõenäoline kogukahjum või -tulu, mis saadakse, korrutades punktis c nimetatud ülejäägi punktis d nimetatud keskmise kahjumi või tuluga."

[mitteametlik tõlge]

31 See säte, ehkki see asendati hiljem nõukogu 13. septembri 1999. aasta määruse (EÜ) nr 2038/1999 suhkrusektori turgude ühise korralduse kohta (EÜT L 252, lk 1) artikli 33 lõikega 1 ning seejärel määruse nr 1260/2001 artikli 15 lõikega 1, jäi sisuliselt muutumatuks.

32 Komisjoni 8. juuni 1982. aasta määruse (EMÜ) nr 1443/82, milles sätestatakse suhkrusektori kvoodisüsteemi kohaldamise üksikasjalikud eeskirjad (EÜT L 158, lk 17), artikli 5 lõige 5 nägi ette, et kolmandatesse riikidesse töödeldud toodetena eksporditud suhkru ja isoglükoosi kogused lahutati ühendusesisese tarbimise hulka arvatud suhkru ja isoglükoosi kogustest.

33 Eelkõige ilmneb kohtuasjade C-23/06-C-36/06 toimikutest, et eksporditavat ülejääki puudutavas osas on komisjon olnud järjepidevalt seisukohal, et see vastab toodetud kogusele, millest on lahutatud müüdud suhkru kogus, ning et töödeldud tootena eksporditud suhkru kogused tuleb olenemata sellest, kas nendega seoses maksti toetusi või mitte, arvata mitte ühendusesisese tarbimise, vaid nimetatud ülejäägi hulka.

34 Määruse nr 1260/2001 artikkel 15, milles kehtestatakse A- ja B-suhkru, A- ja B-isoglükoosi ja A- ja B-inuliinisiirupi toodangule kohaldatavate toodangumaksude kindlaksmääramiseks kasutatavad kriteeriumid, sedastab lõike 1 punktides a-c, et eksporditav ülejääk kujutab endast vahet, mis saadakse kõnealusel turustusaastal toodetava A- ja B-suhkru, A- ja B-isoglükoosi ning A- ja B-inuliinisiirupi tõenäolisest kogusest kõnealusel turustusaastal ühendusesiseseks tarbimiseks müüdavate tõenäoliste suhkru-, isoglükoosi- ja inuliinisiirupikoguste lahutamisel.

35 Sama määruse artikli 15 lõike 1 punkti d kohaselt võrdub tõenäoline keskmine kahjum toetuste kogusumma ja maksude kogusumma vahega kõnealuste ekspordikohustuste kogutonnimääralt.

36 Määruse nr 1260/2001 artikli 15 lõike 1 punkti e kohaselt saadakse tõenäoline kogukahjum, korrutades eksporditava ülejäägi keskmise kahjumiga.

37 Kuna eksporditav ülejääk kujutab endast vahet A- ja B-kvootide alusel toodetud ühenduse toodangu ja ühendusesisese tarbimise vahel, siis ei ole sellega hõlmatud eksporditud toodete kogused olenemata sellest, kas nendega seoses on makstud eksporditoetusi või mitte.

38 Ühendusesiseseks tarbimiseks müüdavatena määruse nr 1260/2001 artikli 15 lõike 1 punkti b tähenduses ei saa käsitada eksporditud toodete koguseid.

39 Eksporditav ülejääk hõlmab neid toodete koguseid, mille müügiks on ette nähtud ühenduse toetusmeetmed. Nii tuleb eksporditava ülejäägi määratlemiseks võtta tarbimata kogustena arvesse selliseid toodete koguseid, mis turustusaasta lõpus ladustatakse, samas kui teoreetiliselt ei ole sel hetkel veel nendega seoses nende müüki toetavaid meetmeid rakendatud.

40 Eksporditavat ülejääki ei tohi samastada eksporditud toodete kogustega. Ehkki viimastega seoses on makstud toetusi, ei tingi need alati tootjatele rahalisi kulusid. Nii on see eelkõige siis, kui vastav kogus — mis tuleneb näiteks erinevusest ühelt poolt turustusaasta alguses laos oleva koguse ja ühenduse toodangu ning teiselt poolt turustusaasta lõpus laos oleva koguse vahel — on suurem ühenduse toodangust ja toodete kogused, millega seoses maksti toetusi, ei ole suuremad ühenduse toodangu ja nimetatud koguse vahelisest erinevusest.

41 Nagu väitis sisuliselt komisjon: kui määruse nr 1260/2001 eesmärk oli võtta toodangumaksude arvutamisel aluseks toetustest tingitud eelarvekulud, siis oleks piisanud nende maksude kindlaksmääramisest sellise kogukahjumi alusel, mille aluseks on kõik ekspordi- ja tootmistoetused.

42 Kuid tuleb märkida, et tõenäoline kogukahjum, nagu see on määratletud määruse nr 1260/2001 artikli 15 lõike 1 punktis e, ei vasta mitte kõnealusel turustusaastal makstud toetuste kogusummale, vaid see saadakse, korrutades eksporditava ülejäägi koguse tõenäolise keskmise kahjumiga suhkrutonni kohta kõnealusel turustusaastal täidetavate ekspordikohustuste puhul.

43 Eelnevast nähtub, et tõenäolise kogukahjumi arvutamise meetodi eesmärk on igal juhul määrata ettenägevalt ja konventsionaalselt kindlaks kahjum, mis on tingitud tarbimist ületava ühenduse toodangu müügist.

44 Kui arvata ilma toetusteta eksporditud kogused ühendusesisese tarbimise hulka, siis hinnataks viimast üle. Sellest tulenevalt alahinnataks eksporditavat ülejääki. Lisaks sellele oleks oht, et jääb saavutamata tarbimist ületava ühenduse toodangu müügikulude isefinantseerimise süsteemi eesmärk, mis seisneb alates selle süsteemi kehtestamisest määrusega nr 1758/81 õiglasel ja tõhusal viisil selle tagamises, et tootjad kannavad need kulud ise tervikuna, ja mille rakendamisel komisjoni poolt on alati tuginetud eksporditava ülejäägi mõiste sellisele tõlgendusele, mis hõlmab suhkru eksporditud koguseid olenemata sellest, kas nendega seoses on makstud toetusi või mitte. Seega oleks ohustatud nimetatud süsteemi säilitamine vastupidiselt sellele, mida näeb ette määruse nr 1260/2001 põhjendus 12.

45 Eelnevat arvestades tuleb määruse nr 1260/2001 artikli 15 lõike 1 punkti c tõlgendada nii, et eksporditava ülejäägi arvutamisel tuleb tarbimisest lahutada kõik selle artikli kohaldamisalasse kuuluvate eksporditud toodete kogused olenemata sellest, kas nendega seoses maksti tegelikult toetusi või mitte.

Küsimus sellest, kas määruse nr 1260/2001 artikli 15 kohaselt tuleb kõiki selle sätte kohaldamisalasse kuuluvate eksporditud toodete koguseid võtta arvesse tõenäolise keskmise kahjumi arvutamisel suhkrutonni kohta

46 Määruse nr 1260/2001 artikli 15 lõike 1 punkti d kohaselt võrdub keskmine kahjum toetuste kogusumma ja maksude kogusumma vahega kõnealusel turustusaastal täidetavate ekspordikohustuste kogutonnimääralt.

47 Tõenäoline kogukahjum saadakse selle määruse artikli 15 lõike 1 punkti e kohaselt korrutades eksporditava ülejäägi keskmise kahjumiga.

48 Nimetatud määruse artikli 22 lõike 1 kohaselt tuleb suhkru, isoglükoosi ja inuliinisiirupi eksportimisel ühendusest esitada ekspordilitsents; selle väljaandmine sõltub tagatise esitamisest, millega garanteeritakse toodete eksport litsentsi kehtivusaja jooksul.

49 Kuid määruses nr 1260/2001 käsitletava ekspordi valdkonnas tuleb selle määruse artikli 15 lõike 1 punktis d kasutatud mõistet „kõnealusel turustusaastal täidetavad ekspordikohustused" tõlgendada kooskõlas selle määruse artikli 22 lõikega 1, mis viitab ekspordikohustustele, välja arvatud kui selline tõlgendamine on erilistel põhjustel välistatud.

50 Sellest tulenevalt ilmneb käesolevatel asjaoludel, et selle mõistega on hõlmatud kõik nimetatud määruse artikli 15 kohaldamisalasse kuuluvate toodete kogused, mis on mõeldud eksportimiseks ühendusest.

51 Selles osas tuleb märkida, et vastupidiselt sellele, mida väitsid mitmed käesoleva menetluse raames märkusi esitanud huvitatud isikud, ei ole vastusel küsimusele, kas ekspordiks mõeldud toodete kogustega seoses on antud eksporditoetust või mitte, mingit tähtsust seoses mõistega „kõnealusel turustusaastal täidetavad ekspordikohustused". Nimelt hõlmab see mõiste üksnes selliseid toodete koguseid, mille osas on välja antud ekspordilitsents.

52 Määruse nr 1260/2001 artikli 15 lõike 1 punkti d selline tõlgendus on kooskõlas selle lõike 1 punktis c kasutatud mõistega „eksporditav ülejääk" käesoleva kohtuotsuse punktis 45 määratletud kujul ja võimaldab lisaks arvutada koherentsel moel tõenäolise kogukahjumi, nagu see on määratletud nimetatud lõike 1 punktis e.

53 Nagu väitsid sisuliselt kaebuse esitajad põhikohtuasjades ning Saksamaa ja Prantsusmaa valitsus, hinnatakse üle tõenäolist kogukahjumit, mis saadakse eksporditava ülejäägi korrutamisel keskmise kahjumiga, kui teatud toodet on võimalik käsitada eksporditava ülejäägi arvutamisel eksporditud tootena, kuid seda ei võeta vastavalt arvesse keskmise kahjumi arvutamisel, mille matemaatiline nimetaja on määruse nr 1260/2001 artikli 15 lõike 1 punkti d teise lõigu kohaselt kõnealusel turustusaastal täidetavate ekspordikohustuste kogutonnimäär.

54 Toimikust ja eelkõige suhkruturu korralduskomiteele 30. septembril 2004 esitatud komisjoni talitluste töödokumendist D/32013/04, mis käsitleb „suhkrutoodangu" suhtes kohaldatavate maksude arvutamise meetodit, tuleneb, et mõningad liikmesriigid on avaldanud soovi, et toetusi saamata eksporditud suhkru koguseid võetaks arvesse keskmise kahjumi arvutamisel. Selle dokumendi kohaselt on selline kogukahjum, mille komisjon on eelkõige määruse nr 314/2002 artikli 6 lõiget 5 kohaldades arvutanud, st jättes ekspordikohustuste kindlaksmääramisel arvestamata ilma toetusteta eksporditud kogused, kas võrdne või suurem suhkruga seoses makstud toetustega seonduvatest kuludest.

55 Komisjon märgib siiski, et selline arvutusmeetod võimaldab vältida selliste ülejääkide tekkimist, mis mõjutaksid negatiivselt turuhindu, ohustaksid suhkrusektori turgude ühise korralduse stabiilsust ja võiksid põhjustada kulusid, eelkõige seoses sekkumisega.

56 Sellise arutluskäiguga ei saa nõustuda.

57 Määruse nr 1260/2001 põhjendustest 9, 11 ja 12 tuleneb, et määrusega kehtestatud süsteemi eesmärgiks on tagada õiglasel ja tõhusal viisil, et tootjad kannavad ise tervikuna tarbimist ületava ühenduse toodangu müügikulud vastavalt isefinantseerimise põhimõttele.

58 Nagu sedastas Euroopa Kohus, on müügikulude finantseerimise süsteem ehitatud üles nii, et A-kvoot, mis vastab ühendusesisesele tarbimisele, tingib vaid minimaalsete maksude sissenõudmise, samas kui B-kvoot, mis vastab peamiselt ekspordiks mõeldud toodetele, tingib oluliselt suuremate maksude sissenõudmise, mis võimaldavad rahastada vajalikke toetusi ning avaldada samaaegselt tootjatele pärssivat mõju (vt 22. jaanuari 1986. aasta otsus kohtuasjas 250/84: Eridania zuccherifici nazionali jt, EKL 1986, lk 117, punkt 19).

59 Selline pärssiv mõju, mida müügikulude finantseerimissüsteem eespool viidatud kohtuotsuses Eridania zuccherifici nazionali jt Euroopa Kohtu poolt tuvastatu kohaselt tootjatele avaldada võib, tuleneb — nagu kohtujurist oma ettepaneku punktis 60 märkis — sellest, et toodangumaksuga seatakse tootjate kanda tarbimist ületava ühenduse toodangu müügikulud.

60 Jättes kõrvale ilmselgelt teoreetilise hüpoteesi, et toetusi maksti kõigi eksporditud kogustega seoses, läheb komisjoni rakendatud säte — kuivõrd see tingib tegelikkuses kogukahjumi *a priori* kindlaksmääramise suuremas summas kui toetustega seonduvate kulude summa — kaugemale sellest, mis on vajalik määruse nr 1260/2001 eesmärgi saavutamiseks ja eelkõige — nagu käesoleva kohtuotsuse punktis 57 märgitud — selle tagamisest, et tarbimist ületava ühenduse toodangu müügikulusid finantseeritaks õiglaselt.

61 Eelnevaga arvestades tuleb esitatud küsimusele vastata, et määruse nr 1260/2001 artikli 15 lõike 1 punkti d tuleb tõlgendada nii, et kõiki selle artikli kohaldamisalasse kuuluvate eksporditud toodete koguseid, olenemata sellest, kas nendega seoses maksti tegelikult toetusi või mitte, tuleb võtta arvesse tõenäolise keskmise kahjumi arvutamisel toote tonni kohta.

Määruste nr 1837/2002, nr 1762/2003 ja nr 1775/2004 kehtivus

62 Määrustega nr 1837/2002, nr 1762/2003 ja nr 1775/2004 määrati kindlaks turustusaastatel 2001/2002, 2002/2003 ja 2003/2004 suhkrusektoris kehtivad toodangumaksud.

63 Ei ole vaidlustatud asjaolu, et komisjon võttis keskmise kahjumi arvutamisel suhkrutonni kohta määruse nr 314/2002 artikli 6 lõiget 5 järgides arvesse ainuüksi selliseid eksporditud koguseid, millega seoses oli makstud toetusi. Toimikust ilmneb siiski, et seda arvutusmeetodit kohaldati alles alates 2003. aastast. Mis puudutab turustusaastat 2001/2002, mida reguleerib määrus nr 1837/2002, siis ei ole vaidlustatud asjaolu, et toodangumaksude kindlaksmääramiseks arvutas komisjon keskmise kahjumi töödeldud toodete kujul eksporditud suhkru kõikide koguste alusel, olenemata sellest, kas nendega seoses oli tegelikult toetusi makstud või mitte. Järgmisel aastal parandas komisjon keskmise kahjumi arvutust, võttes arvesse ainuüksi neid eksporditud tooteid, millega seoses oli tegelikult toetusi makstud. See tingis nimetatud keskmise kahjumi suurenemise, mille summa kanti üle turustusaasta 2002/2003 kogukahjumisse.

64 Käesoleva kohtuotsuse punktis 61 antud vastusest tuleneb, et selline keskmise kahjumi arvutamise meetod ei ole kooskõlas määruse nr 1260/2001 artikliga 15.

65 Seetõttu on määrused nr 1762/2003 ja nr 1775/2004, mis seda meetodit kohaldavad, kehtetud.

66 Mis puudutab määrust nr 1837/2002, siis eelnevalt öeldut arvestades ei avastatud selle analüüsil selliseid elemente, mis võiksid mõjutada määruse kehtivust.

67 Lõppkokkuvõttes tuleneb eespool toodud arutelust, et käesoleva kohtuotsuse punktis 63 märgitud keskmise kahjumi arvutuse parandamine ei ole määruse nr 1260/2001 artikliga 15 kooskõlas osas, milles see põhineb samas punktis kirjeldatud arvutusmeetodil.

68 Kõigist eelnevatest argumentidest lähtudes tuleb esitatud küsimustele vastata järgmiselt:

— määruse nr 1260/2001 artikli 15 lõike 1 punkti c kohaselt tuleb eksporditava ülejäägi arvutamisel tarbimisest lahutada kõik selle artikli kohaldamisalasse kuuluvate eksporditud toodete kogused, olenemata sellest, kas nendega seoses maksti tegelikult toetusi või mitte;

— nimetatud määruse artikli 15 lõike 1 punkti d tuleb tõlgendada nii, et kõiki selle artikli kohaldamisalasse kuuluvate eksporditud toodete koguseid, olenemata sellest, kas nendega seoses maksti tegelikult toetusi või mitte, tuleb võtta arvesse nii eksporditava ülejäägi kui ka keskmise kahjumi arvutamisel toote tonni kohta;

— määrused nr 1762/2003 ja nr 1775/2004 on kehtetud ja

— määruse nr 1837/2002 analüüsil ei avastatud selliseid elemente, mis võiksid mõjutada määruse kehtivust.

Kohtukulud

69 Kuna põhikohtuasjade poolte jaoks on käesolev menetlus eelotsusetaotluse esitanud kohtutes pooleliolevate asjade üks staadium, otsustavad kohtukulude jaotuse siseriiklikud kohtud. Euroopa Kohtule märkuste esitamisega seotud kulusid, v.a poolte kohtukulud, ei hüvitata.

Esitatud põhjendustest lähtudes EUROOPA KOHUS (teine koda) otsustab:

Nõukogu 19. juuni 2001. aasta määruse (EÜ) nr 1260/2001 suhkrusektori turgude ühise korralduse kohta artikli 15 lõike 1 punkti c kohaselt tuleb eksporditava ülejäägi arvutamisel tarbimisest lahutada kõik selle artikli kohaldamisalasse kuuluvate eksporditud toodete kogused, olenemata sellest, kas nendega seoses maksti tegelikult toetusi või mitte.

Nimetatud määruse artikli 15 lõike 1 punkti d tuleb tõlgendada nii, et kõiki selle artikli kohaldamisalasse kuuluvate eksporditud toodete koguseid, olenemata sellest, kas nendega seoses maksti tegelikult toetusi või mitte, tuleb võtta arvesse nii eksporditava ülejäägi kui ka keskmise kahjumi arvutamisel toote tonni kohta.

Komisjoni 7. oktoobri 2003. aasta määrus (EÜ) nr 1762/2003, millega määratakse kindlaks turustusaastal 2002/2003 kehtivad toodangumaksud suhkrusektoris, ja komisjoni 14. oktoobri 2004. aasta määrus (EÜ) nr 1775/2004, millega määratakse kindlaks turustusaastal 2003/2004 kehtivad toodangumaksud suhkrusektoris, on kehtetud.

Komisjoni 15. oktoobri 2002. aasta määruse (EÜ) nr 1837/2002, millega määratakse kindlaks turustusaastal 2001/2002 kehtivad toodangumaksud ja lisamaksukoefitsient suhkrusektoris, analüüsil ei avastatud selliseid elemente, mis võiksid mõjutada määruse kehtivust.

Allkirjad